

Khói thuốc vương mắt em

Tôi bắt đầu hút thuốc lá chỉ vì bài hát "Smoke gets in your eyes". Năm đó đọc truyện Loạn mắt nhưng của Nguyễn Thụy Long đăng feuilleton trong báo, thấy tả đoạn Loạn mắt nhưng hút thuốc, nghe bài nhạc Smoke gets in your eyes, tôi đã thích ngay tên bài hát. Khói thuốc vương mắt em, nghe tình tứ, lãng mạn biết bao nhiêu! Thế là bắt đầu tập hút thuốc! Không thích thú gì, hút vào nhà khói ra ngay. Nhưng vẫn phì phèo điếu thuốc khi đi uống cà phê. Mấy tên bạn đi cùng thuộc loại ghiền nặng, cười khinh bỉ: "*Hút như mày hút làm gì! Lại xì sang, mua thuốc lá Dunhill hút, ra cái điều công tử bột! Coi tụi tao nè, tay chơi thứ thiệt, phải hút Pall Mall, Lucky hay Capstan mới là dân chơi cầu ba cẳng!*"

Tôi mặc kệ, lâu dần thấy hút thuốc buổi sáng khi uống ly cà phê cũng hay. Nhưng ghiền thì vẫn không! Bài hát Smoke gets in your eyes cũng không để ý đến nữa. Cho đến khi đi quân sự học đường sau kỳ Tết Mậu Thân. Lần đó cả đoàn sinh viên phải đi gác đêm tại cao ốc gần cầu chữ Y. Căn nhà này dưới là tiệm ăn, trên để ở,

bốn tầng lầu cao, có sân thượng lộ thiên, nằm ngay góc đường nhìn ra cầu chữ Y. Đêm đó gác được phát súng carbines cẩn thận, sẵn sàng ứng chiến nếu có Việt Cộng! Dĩ nhiên sinh viên quân sự học đường, chỉ có vài tuần thụ huấn Quang Trung làm sao đánh đấm gì. Chỉ cầu không có chuyện gì xảy ra!

Đêm đó nằm cả nhóm để radio nghe đỡ buồn. Bỗng thấy giới thiệu bài nhạc Smoke gets in your eyes. Tôi lắng nghe. Thấy quá hay và thích ngay. Vừa nghe xong bài nhạc, thấy nhốn nháo bên ngoài, tên bạn có nhiệm vụ gác hờm khẩu carbine la lên: "*Việt Cộng dưới chân cầu, chúng mày ơi!*" Anh bạn có tên Phúc, biệt hiệu Phúc cứng. Vì mặt lúc nào cũng kèn kèn, cứng cứng, sẵn sàng gây chuyện. Tôi đi ra. Phúc cứng thấy cho tôi khẩu carbine hỏi: "*Bắn chúng nó không mày!*" Tôi nhìn xuống chân cầu, thấy bóng hai ba người đứng lơ lửng. Chưa kịp làm gì, ông Trung úy già được cử đi cùng đoàn sinh viên từ xa nhào lại hô: "*Đừng bắn! Để tôi coi!*". Ông đưa ống nhòm lên nhìn. Một lúc ông nói: "*Mấy ông đừng bắn bậy! Tôi lay mấy ông đó! Họ là cảnh sát ở bót gần đó ra ngoài đi tiểu!*"

Từ đó bài hát Smoke gets in your eyes được tôi nhớ mãi. Chỉ vì chuyện suýt bắn nhầm ở cầu chữ Y! Nhưng sau đó cũng bỏ luôn thuốc lá! Chỉ vì có lần cô em họ

thấy tôi thích bài này đánh cho một câu: "*Em không hiểu tại sao đàn ông thích vẽ vời chuyện khói thuốc vương mắt em, thuốc lá khét lẹt, hôi rình. tên nào tán em mà hút thuốc phà khói vào mắt em, em sẽ tát cho vài cái nổ đom đóm mắt!*"

Mấy tên bạn ghiền nặng tôi nhiều lần khuyên bỏ, không tên nào chịu nghe. Một tên còn nói buồng: "*Mày khuyên tao bỏ thuốc làm gì vô ích! Bây giờ chụp hình phổi sẽ thấy có hai bao thuốc nằm mỗi lá phổi một bao! Bị bệnh gì thì chết là cùng chứ gì! Chết thì chôn!*" Những anh bạn này gần đây đã ra đi cả! Không heart attack thì stroke, không ung thư phổi thì ung thư bao tử, ung thư này ung thư nọ! Những bạn này không có chút máu văn nghệ nào. Không cần biết bài nhạc Smoke gets in your eyes, mấy anh ghiền vẫn cứ ghiền! Lại còn tuyên bố bậy: "*Ái tình tao có thể bỏ! Nhưng thuốc lá thì không!*"

Vậy nên có đi sớm thì cũng phải! Chết thì chôn mà!